

VIŠEM JAVNOM TUŽILAŠTVU U NOVOM SADU
PODNEŠAK ošt. Ilije Dević

Na osnovu odredbe člana 51 stav 1 Zakona o krivičnom postupku, Ilija Dević iz Beograda, ul. Vile Ravijojle br. 9 podnosi,

PRIGOVOR

Odlukom Osnovnog javnog tužioca u Novom Sadu Kt.br. 58/15 od 20.1.2015. godine odbačena je krivična prijava koju sam podneo protiv Gojković Maje, Vukčević Zorana, Jeftić Aleksandra, Mirović Igora, Grbović Biljane, Stojković Vladimira, Tošković Vučete, Tadić Ilije, Vignjević Danice i Mandić Dejana zbog krivičnog dela zloupotrebe službenog položaja iz člana 359 stav 3 u vezi stava 1 KZ jer postoje okolnosti koje trajno isključuju gonjenje, zastarelost krivičnog gonjenja a na odnosu 284 stav 1 tačka 2 ZKP-a.

Smatram da je odluka Osnovnog javnog tužioca u Novom Sadu nezakonita.

Naime, krivičnu prijavu protiv navedenih lica sam podneo zbog k.dela zloupotrebe službenog položaja iz člana 359 stav 3 u vezi stava 1 KZRS, u kojoj sam opisao da su zajedničkim delovanjem pričinili štetu Novom Sadu u iznosu od oko 400.000.000,00 dinara.

U obrazloženju prijave naveo sam činjenice i dokaze koji nesumnjivo dokazuju o postojanju osnovane sumnje da je izvršeno k.del.

Više javno tužilaštvo je bez ikakavog razloga sa namerom da osujeti pokretanje krivičnog postupka motivisano činejnicom da se radi o visokim funkcionerima Srpske napredne stranke i državnim funkcionerima prosledilo krivičnu prijavu Osnovnom javnom tužiocu u Novom Sadu iako iz samog sadržaja prijave navoda u krivičnoj prijavi i obrazloženja jasno proizlazi da se radilo o nadležnosti Višeg javnog tužioca.

Bez ikakvih provera postupajući suprotno ZKP-u Osnovni javni tužilac je odbacio krivičnu prijavu navodeći da je nastupila zastarelost krivičnog

gonjenja odnosno nije ulazio u sadržaj iznetih navoda i predložene dokaze nego iz procesnih razloga odbacio krivičnu prijavu kvalifikujući je kao krivično delo zloupotrebe iz člana 359 stav 1 iako za to nije imao nikakavog osnova niti je iz prikupljenih dokaza ili bilo kakvih drugih obaveštenja mogao da izvrši ovaku kvalifikaciju dela.

Smatram da je tužilaštvo moglo da odbaci krivičnu prijavu nakon izvršenih provera po nekom drugom osnovu propisanu odredbom člana 284 a ne i na način na koji je to utvrđeno odlukom javnog tužioca.

Ovakav način postupanja tužioca je u potpunosti suprotan ZKP-u i suprotan osnovnoj ulozi tužilaštva koje ima po zakonu a to je da goni učinioce krivičnih dela po saznanju da su izvršena ta krivična dela.

Još jednom se potvrđuje kao i bezbroj puta do sada da su postupajući tužioci u svim prijavama koje sam podnosio protiv odgovornih lica u Novom Sadu štitili stvarne počinioce krivičnih dela u slučaju ATP Vojvodina, da je tužilaštvo ne vršeći svoj posao osnovni problem i razlog nerazumljavanja i slučaja ATP Vojvodina a sve iz razloga što je po mom dubokom uбеђenju pod direktnim pritiskom lica koji na njih vrše uticaj zbog čega se donose ovakve odluke.

Izbegavanje odgovornosti Višeg tužioca i prebacivanjem odgovornosti na Osnovnog tužioca nezakonitim prekvalifikacijama dela bez izvršenih provera je već viđeni modela i način rada Višeg javnog tužioca u Novom Sadu.

Smatram da su akti tužioca nezakoniti i ovaj prigovor ne podnosim sa uverenjem da će Viši tužilac u Novom Sadu uvažiti ovaj prigovor i naložiti osnovnom da radi po zakonu nego sa uverenjem da će za svoje nezakonite postupka tužioci koji postupaju na ovakav način snositi odgovornost.

O podnetoj prijavi, načinu odbacivanja, postupcima tužioca koji su u potpunosti suprotni zakonu obavestiću nadležne organe u Evropskoj komisiji i organe koji će ispred te institucije vršiti proveru rada pravosudnih organa pri otvaranju poglavља 23-24 za pristupanje Evropskoj uniji.

U Beogradu 06.02.2015.

Ilija Dević
Ilija Dević
Ul. Vile Ravijoje br. 9
11000 Beograd